

Semnele clinice in ileita

Roberto M. C. Guedes / Veterinary School, Universidade Federal de Minas Gerais
Belo Horizonte, MG – Brazil

Formele de evolutie clinica a bolii la porci sunt hemoragica sau acuta, cronica si subclinica.

FORMA ACUTA

Forma acută afectează adulții tineri cu vârste cuprinse între 4 și 12 luni, de regulă animalele de înlocuire sau porci la vârsta de abatorizare. Se caracterizează printr-un sindrom hemoragic acut cu diaree sângeroasă profuză sau moarte subită (McOrist & Gebhart, 2012). Fecalele de gudron negru sunt adesea observate la începutul evoluției clinice sau când animalul se recuperează după ce a fost afectat de un caz ușor.

În cazuri grave, unele animale pot muri fie fără alterare fecală, și prezintă doar o piele marcată de paloare și mucoase albicioase, sau au o diaree sângeroasă profuză timp de câteva zile înainte de moarte (figura 1). Aproximativ 50% din animalele afectate clinic mor, iar animalele rămase se vor recupera în câteva săptămâni.

Această formă acută evoluează mai frecvent ca un focar sever într-un lot de animale, dar uneori există și cazuri izolate de animale ce se confruntă cu o problemă de ileită cronică care poate evolua cu diaree sângeroasă. Uneori, scrofilele gravide sunt afectate și pot avorta între cinci și șase zile de la debutul semnelor clinice.

Figura. 1. Ilieta acuta. Scrofită cu diaree sângeroasă.

FORMA CRONICA

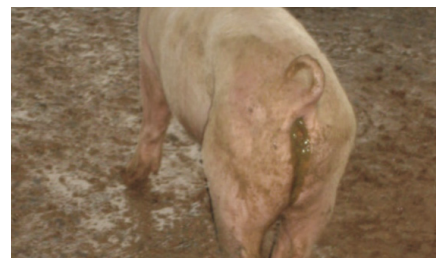
Forma cronică a ileitei afectează porcii cu vârstă cuprinsă între 6 și 20 de săptămâni. Acești porci prezintă fecale pastoase de culoare cenușie până la verde sau diaree tranzitorie lichidă (Figura 2) (Lawson & Gebhart, 2000).

Mucusul sau sângele nu sunt observate în ileitele cronice.

Diareea poate dura șapte-zece zile. După aceea, marea majoritate a animalelor se vor recupera. Cu toate acestea, există un impact negativ asupra ritmului de creștere la animalele afectate, ceea ce va duce la un lot inegal de porci (figura 3) și la o întârziere privind vârsta sacrificării.

În ciuda diareei, mulți porci își mențin pofta de mâncare, fără reducerea marcată a consumului de furaje. Cu toate acestea, raportul de conversie a furajelor pentru întregul lot este grav compromis.

Unii porci ar putea prezenta un anumit grad de anorexie, păstrându-și interesul pentru furaje, dar nu pentru a mânca. Porcii care dezvoltă enterită necrotică din cauza infecțiilor bacteriene secundare prezintă o degradare severă a condiției corporale și diaree persistentă.

Figura. 2. Iliitele cronice. Porc în creștere, cu diaree lichidă gri-verzuie și stare corporală precară.

Figura. 3. Porci de aceeași vârstă, neuniformi, afectați de colită.

FORMA SUBCLINICA

Forma subclinică de ileită poate fi cea mai frecventă. Se caracterizează prin impactul asupra ritmului de creștere, și nu se observă diaree evidentă. Paradis și colab. (2005) au arătat existența bolii subclinice prin inocularea diferitelor concentrații de *L. intracellularis*. Acest studiu a demonstrat dispersia bacteriilor prin materiile fecale, în absența diareei, având însă un impact negativ asupra sporului mediu zilnic și a ratei de conversie a furajelor (tabelul 1).

Formele cronice și subclinice de ileită au durate diferite de evoluție în funcție de programul antimicrobian utilizat în tineret. Odată cu interzicerea promotorilor de creștere și restricția privind utilizarea preventivă a antibioticelor în Europa, a existat o schimbare în cinetica infecției cu *L. intracellularis* observându-se o apariție timpurie a ileitei în ultima fază de tineret, datorită creșterii rapide a presiunii infecțioase în perioada post-înțârcare. În schimb, în America, ileitele cronice și subclinice apar după ce porcii sunt transferați în unitatea de creștere și finisare.

Semnele clinice ale formei cronice și subclinice de ileită trec adesea neobservate de producător, ceea ce duce la pierderi economice importante datorită reducerii ritmului de creștere și a impactului negativ asupra ratei de conversie a furajelor. Ca urmare, ar trebui efectuată o inspecție atentă a unui medic veterinar consultant pentru analizarea pierderii în greutate a porcilor aflați în creștere din cauza anorexiei și diareei într-un lot inegal de animale și ulterior recoltarea de probe pentru confirmarea de laborator a bolii. Mai mult, ar trebui efectuată o examinare detaliată a porcilor din creșă pentru a depista problemele de performanță.

TABELUL 1.

Parametrii clinici și de performanță, și descoperirile macroscopice și histologice la porcii cărora li s-au administrat doze diferite de *L. intracellularis* (Paradis et al., 2005 - AASV)

Grupe	Doza inoculată ¹	Grosimea leziunilor ²	IHC ³	Scor Fecal ⁴	ADG ⁵	FCR ⁶
A	SPG	0.00 ^{a7}	0.00 ^a	0.08 ^a	0.40 ^a	1.63 ^a
F	3.2 x 10 ⁴	0.08 ^{ab}	0.67 ^b	0.18 ^a	0.25 ^b	2.07 ^b
E	3.8 x 10 ⁵	0.13 ^{ab}	0.63 ^b	0.43 ^a	0.23 ^b	2.10 ^b
D	2.2 x 10 ⁶	0.33 ^b	0.78 ^b	0.37 ^a	0.24 ^b	2.24 ^{bc}
C	7.2 x 10 ⁷	0.25 ^{ab}	0.66 ^b	0.93 ^b	0.19 ^b	2.51 ^{bc}
B	2.4 x 10 ⁸	0.25 ^{ab}	0.62 ^b	1.34 ^b	0.16 ^b	2.92 ^c

1. Numarul de bacterii de *L. intracellularis* inoculate fiecarui animal.

2. Proporția de porci cu leziuni de îngrosare a mucoasei datorate ileitei.

3. Proporția de porci cu dovezi de infecție cu *L. intracellularis* prin reacție imunohistochimică.

4. Scoruri fecale: 0 - Normal; 1 - moderat; 2 - Diaree severă.

5. Spor mediu zilnic.

6. Rata de conversie a furajului.